

©2004 р. Н.С. Лінчук

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, Чернівці

**ІНВАРІАНТНІ ПІДПРОСТОРИ ОПЕРАТОРІВ УЗАГАЛЬНЕНОГО
ІНТЕГРУВАННЯ В ПРЯМІЙ СУМІ ПРОСТОРІВ
АНАЛІТИЧНИХ ФУНКІЙ**

Досліджена структура замкнених інваріантних підпросторів матричних операторів відносно узагальненого інтегрування Гельфонда–Леонтьєва.

Structure isolated invariants subspaces of matrixs operators with respect to Gelfond-Leontiev generalized integration is investigated.

Вивчення структури інваріантних підпросторів класичних операторів має важливе значення в теорії операторів, що діють у функціональних просторах. У працях М.К. Нікольського [1], М.І. Нагнибіди [2], В.А. Ткаченко [3] та інших математиків (див. огляд [4]) вивчався опис усіх нетривіальних замкнутих інваріантних підпросторів операторів звичайного та узагальненого інтегрувань, що діють у різних просторах аналітичних функцій. У всіх зазначених працях оператори, які досліджувалися, мали однокліткову структуру, тобто множини їхніх інваріантних підпросторів лінійно впорядковані відносно включення. Інваріантні підпростори степеня звичайного та узагальненого інтегрувань досліджувалися в [5] та [6].

У цій статті досліджена структура інваріантних підпросторів матричних операторів відносно узагальненого інтегрування Гельфонда–Леонтьєва. Встановлено, що такі оператори вже не є одноклітковими.

Нехай G – довільна зіркова відносно початку координат область комплексної площини. Через $H(G)$ позначимо простір усіх аналітичних в області G функцій, що наділений топологією компактної збіжності, а символом $\mathcal{L}(H(G))$ – множину всіх лінійних неперервних операторів, що діють в $H(G)$. Для додатньої сталої ρ і комплексного числа μ , що задовільняє умову $\operatorname{Re}\mu > 0$, через $I_{\rho,\mu}$ позначається оператор узагальненого інтегрування Гельфонда–Леонтьєва [7], який

неперервно діє в $H(G)$ за правилом

$$(I_{\rho,\mu})(z) = \frac{z}{\Gamma(\frac{1}{\rho})} \int_0^1 (1-t)^{\frac{1}{\rho}-1} t^{\mu-1} f(zt^{\frac{1}{\rho}}) dt.$$

В [7] було показано, що для оператора $I_{\rho,\mu}$ в просторі $H(G)$ існує правий обернений оператор $D_{\rho,\mu}$, який є оператором узагальненого диференціювання Гельфонда–Леонтьєва.

Для фіксованого натурального n через $H = H^{(n)}(G)$ позначимо простір, який є прямою сумою (декартовим добутком) n екземплярів просторів $H(G)$, а через $\mathcal{L}(H^{(n)}(G))$ – простір усіх лінійних неперервних операторів, що діють у $H^{(n)}(G)$. За характеристикою лінійних неперервних операторів, що діють у прямій сумі просторів [8], кожен оператор $T \in \mathcal{L}(H^{(n)}(G))$ однозначно визначається операторною матрицею $[T_{i,j}]_{i,j=0}^{n-1}$, де $T_{i,j} \in \mathcal{L}(H(G))$. При цьому для елемента $g = (g_0, g_1, \dots, g_{n-1}) = (g_k)_{k=0}^{n-1} \in H^{(n)}(G)$:

$$(Tg)_k = \sum_{i=0}^{n-1} T_{ki} g_i, \quad k = \overline{0, n-1}.$$

Через I позначимо оператор, що діє в просторі $H^{(n)}(G)$ за правилом: $Ig = (Ig_k)_{k=0}^{n-1}$. Зрозуміло, що оператор I визначається матрицею $[\delta_{ki} I_{\rho,\mu}]_{k,i=0}^{n-1}$, де δ_{ki} – символ Кронекера. Опишемо всі замкнені підпростори простору H , які інваріантні відносно оператора I .

Теорема. Для того, щоб M був замкненим підпростором простору $H =$

$H^{(n)}(G)$, інваріантним відносно оператора $I = [\delta_{ki}I_{\rho,\mu}]_{k,i=0}^{n-1}$, необхідно й досить, щоб M подавався у вигляді

$$M = T(I_{\rho,\mu}^{m_0}H(G) \oplus I_{\rho,\mu}^{m_1}H(G) \oplus \dots \oplus I_{\rho,\mu}^{m_{n-1}}H(G)), \quad (1)$$

де T – деякий ізоморфізм простору H , що комутує з оператором I , $m_k, k = (0, n-1)$ – цілі невід'ємні числа або символи $+\infty$ (у випадку $m_k = +\infty$ вважаємо $I_{\rho,\mu}^{m_k}H(G) = 0$).

Доведення. Оскільки достатність умов теореми є очевидною, то доведемо їх необхідність методом індукції по n . У [3] та [6] доведено, що підпростір $M \subset H(G)$ є замкненим інваріантним підпростором відносно оператора $I_{\rho,\mu}$ в $H(G)$ тоді і тільки тоді, коли $M = I_{\rho,\mu}^m H(G)$, де m – деяке ціле невід'ємне число, тому при $n = 1$ теорема є правильною.

Допустимо, що твердження теореми правильне для деякого натурального числа n і доведемо його істинність для $n+1$. Нехай M – ненульовий замкнений підпростір простору $H^{n+1}(G)$, який інваріантний відносно оператора $[\delta_{ki}I_{\rho,\mu}]_{k,i=0}^{n-1}$, тобто

$$\forall g = (g_k)_{k=0}^n \in M : (I_{\rho,\mu}g_k)_{k=0}^n \in M. \quad (2)$$

Для кожного $j, 0 \leq j \leq n$, припустимо, що $p_j = \min\{i \geq 0 : g_j^{(i)}(0) \neq 0\}$ і $\exists g_0, g_1, \dots, g_{j-1}, g_{j+1}, \dots, g_n : (g_k)_{k=0}^n \in M\}$. Деякі з чисел p_j можуть дорівнювати ∞ , але серед них існує принаймні одне скінченне, оскільки підпростір M – ненульовий. Позначимо $p = \min\{p_j : 0 \leq j \leq n\}$. Не порушуючи загальності, вважатимемо, що $p = p_n$. Розглянемо підпростір $M' \subset H^{(n+1)}(G)$, який визначається наступним чином:

$$M' = \{(D_{\rho,\mu}^p g_k)_{k=0}^n : (g_k)_{k=0}^n \in M\}. \quad (3)$$

За визначенням числа p і умови (2) випливає, що M' є замкненим підпростором простору $H^{(n+1)}(G)$, інваріантним відносно оператора $[\delta_{ki}I_{\rho,\mu}]_{k,i=0}^n$, а також, що існує елемент $(\varphi_k)_{k=0}^n \in M'$, для якого $\varphi_n(0) \neq 0$. Тому існує ізоморфізм $T_n \in \mathcal{L}(H(G))$, що комутує з $I_{\rho,\mu}$ і для якого $T_n 1 = \varphi_n(z)$ (див.[7], наслідок 2). Розглянемо ще оператори $T_k \in \mathcal{L}$

(H) , які переставні з $I_{\rho,\mu}$ в $H(G)$ і для яких $T_k 1 = -T_n^{-1} \varphi_k, k = 0, n-1$. (див.[7]). За допомогою цих операторів побудуємо ізоморфізм простору $H^{(n+1)}(G)$, який переставний з $[\delta_{ki}I_{\rho,\mu}]_{k,i=0}^n$ і діє за правилом

$$\begin{aligned} & T(g_k)_{k=0}^n = \\ & = (g_0 + T_0 g_n, g_1 + T_1 g_n, \dots, g_{n-1} + T_{n-1} g_n, T_n^{-1} g_n). \end{aligned}$$

Позначимо

$$M'' = TM'. \quad (4)$$

Зрозуміло, що $[\delta_{ki}I_{\rho,\mu}]_{k,i=0}^n(M'') \subset M''$ і $T(\varphi_k)_{k=0}^n = (0, 0, \dots, 0, 1) \in M''$. Оскільки M'' – замкнений підпростір простору $H^{(n+1)}(G)$, інваріантний відносно оператора $[\delta_{ki}I_{\rho,\mu}]_{k,i=0}^n$ і $(0, 0, \dots, 0, 1) \in M''$, то

$$(0, 0, \dots, 0, 1) \in M'', \forall g \in H(G). \quad (5)$$

Розглянемо далі простір $N = \{(g_k)_{r=0}^{n-1} : \exists g_r \in H(G), (g_k)_{k=0}^n \in M'\}$. З (5) випливає, що $[\delta_{ki}I_{\rho,\mu}]_{k,i=0}^{n-1}(N) \subset N$, тобто N – замкнений підпростір простору $H^n(G)$, що інваріантний відносно оператора $[\delta_{ki}I_{\rho,\mu}]_{k,i=0}^{n-1}$. Тому за індуктивним припущенням існує ізоморфізм $T' \in \mathcal{L}(H^n(G))$, що комутує з $[\delta_{ki}I_{\rho,\mu}]_{k,i=0}^{n-1}$ і цілі невід'ємні числа s_0, s_1, \dots, s_{n-1} (або символи $+\infty$), для яких

$$N = T'(I_{\rho,\mu}^{s_0}H(G) \oplus I_{\rho,\mu}^{s_1}H(G) \oplus \dots \oplus I_{\rho,\mu}^{s_{n-1}}H(G)). \quad (6)$$

За допомогою оператора T' побудуємо оператор $T'' \in \mathcal{L}(H^{(n+1)}(G))$, який діє за правилом $T''(g_k)_{k=0}^n = (f_0, f_1, \dots, f_{n-1}, g_n)$, де $(f_k)_{k=0}^{n-1} = T'(g_k)_{k=0}^{n-1}$. Зрозуміло, що T'' – ізоморфізм простору $H^{(n+1)}(G)$, який комутує з $[\delta_{ki}I_{\rho,\mu}]_{k,i=0}^n$. З (5) та (6) випливає, що

$$M'' = T''(I_{\rho,\mu}^{s_0}H(G) \oplus I_{\rho,\mu}^{s_1}H(G) \oplus \dots \oplus I_{\rho,\mu}^{s_n}H(G)) \quad (7)$$

де $s_n = 0$. Враховуючи (3), (4) і (7), одержимо, що

$$\begin{aligned} & M = [\delta_{ki}I_{\rho,\mu}^p]_{k,i=0}^n M' = \\ & = [\delta_{ki}I_{\rho,\mu}^p]_{k,i=0}^n T^{-1} T''(I_{\rho,\mu}^{s_0}H(G) \oplus I_{\rho,\mu}^{s_1}H(G) \oplus \\ & \oplus \dots \oplus I_{\rho,\mu}^{s_n}H(G)) = T^{-1} T''(I_{\rho,\mu}^{s_0}H(G) \oplus \\ & \oplus I_{\rho,\mu}^{s_1}H(G) \oplus \dots \oplus I_{\rho,\mu}^{s_n}H(G)), \end{aligned}$$

чим і завершується доведення теореми, оскільки T'' – ізоморфізм простору $H^{(n+1)}(G)$, що комутує з $[\delta_{ki} I_{\rho,\mu}]_{k,i=0}^n$, оскільки такими є оператори T^{-1} та T'' .

Наслідок. Загальний вигляд замкнених підпросторів $M \subset H^{(n)}(G)$, інваріантних відносно оператора $I = [\delta_{ki} I_{\rho,\mu}]_{k,i=0}^{n-1}$, задається формулою

$$M = T(z^{m_0} H(G) \oplus z^{m_1} H(G) \oplus \dots \oplus z^{m_{n-1}} H(G)),$$

де T – деякий ізоморфізм простору $H^{(n)}(G)$, що комутує з оператором I , а $m_k, k = 0, n-1$ – деякі цілі невід'ємні числа або символи $+\infty$.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Никольский Н.К. Инвариантные подпространства и базисы из обобщенных первообразных в смысле А.О. Гельфonda–А.Ф. Леонтьева // Матем. исследования: Респ. межвед. науч. сб.— Кишинев, 1968.— 3, вып.4.— С.101–116.
2. Нагнибіда Н.І. О некоторых свойствах операторов обобщенного интегрирования в аналитическом пространстве // Сиб. матем. журн.— 1966.— 7, N 6.— С.1306–1318.

3. Ткаченко В.А. Инвариантные подпространства и одноклеточность операторов обобщенного интегрирования в пространствах аналитических функционалов // Матем. заметки.— 1977.— 22, N 2.— С.221–230.

4. Никольский Н.К. Инвариантные подпространства в теории операторов и теории функций // Матем. анализ.— 12.— М.: ВИНИТИ, 1974.— С.199–412.

5. Нагнибіда М.І. Класичні оператори в просторах аналітичних функцій.— К.: Ін-т математики НАН України, 1995.— 297 с.

6. Линчук Н.Е. Представление решений некоторых операторных уравнений в аналитических пространствах и их применения.— Дисс. ... канд. физ.-мат. наук.— Черновцы, 1987.— 120 с.

7. Линчук Н.Е. Представление коммутантов оператора обобщенного интегрирования Гельфонда–Леонтьева // Изв. вузов. Матем.— 1985.— N 5.— С.72–74.

8. Халмош.П. Гильбертово пространство в задачах.— М.: Мир, 1970.— 352 с.

9. Линчук С.С., Нагнибіда Н.І. Замечания о базисах в некоторых в пространствах аналитических функций // Известия СКНЦ ВШ. Естественные науки.— 1980.— N 2.— С.16–19.

Стаття надійшла до редколегії 10.01.2004